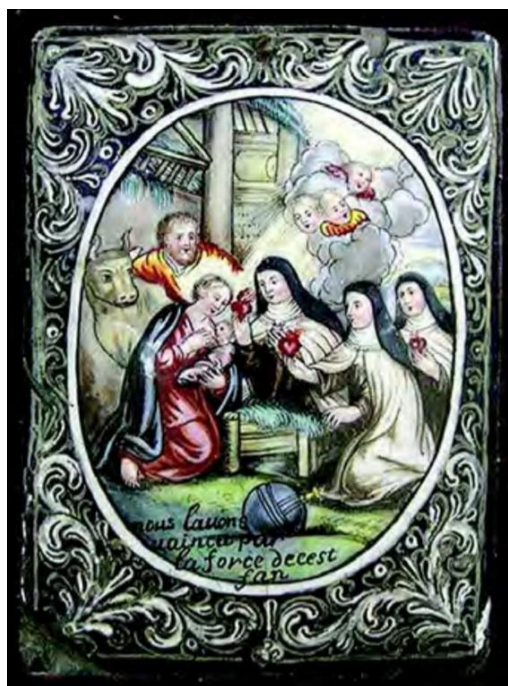

Życzenia świąteczne N. O. Prowincjała

Drodzy Bracia i Siostry,

przeżywając w liturgii Narodzenie Naszego Pana Jezusa Chrystusa w Betlejem, obchodzimy w tym roku także jubileusz 800-lecia wydarzenia, jakie miało miejsce 24 grudnia 1223 r. w grocie nieopodal Greccio we Włoszech. Św. Franciszek urządził tam po raz pierwszy w historii żywą szopkę betlejemską, która miała naocznie przybliżyć ludziom tajemnicę Bożego Narodzenia. Zwyczaj ten rozpowszechnił się później w całej Europie w formie o wiele bardziej rozbudowanej i trwa do dziś.

My, jako synowie i córki Zakonu Karmelitów Bosych, korzystając z tej pięknej tradycji franciszkańskiej, możemy wspomnieć również o naszych bogatych karmelitańskich zwyczajach i tradycjach dotyczących obchodzenia Świąt Narodzenia Pańskiego. Mam tu na uwadze przede wszystkim sposób ich przeżywania przez św. NM. Teresę i św. NO. Jana. Chciałbym przytoczyć tutaj jedno ze świadectw dotyczących św. Jana od Krzyża, przekazane przez brata Jana od św. Eufemii, kucharza w klasztorze w Baeza. Tak oto wspomina on jedną z Wigilii Bożego Narodzenia w tym klasztorze: Św. NO Jan zebrał całą wspólnotę, wezwał dwóch zakonników i, nie zmieniając ich habitu, poprosił ich, aby reprezentowali, jeden świętego Józefa, a drugi Dziewicę Maryję. Wraz z nimi zaczął chodzić po klasztorze, pukając do cel i prosząc o użyczenie pomieszczenia, w którym mogłoby się narodzić Dzieciątko.

W ten sposób wywiązał się dialog między św. Józefem a tymi, którzy kolejno odmawiali mu gościny. Jan od Krzyża wstawiał się za Maryją i Józefem, podając argumenty za ich przyjęciem. Wyrażał przez to myśli na temat misterium Bożego Narodzenia, które były dla wszystkich wielką pociechą i zbudowaniem.

Tego typu świadectwa, jak również tradycje znane z naszych wspólnot, mogą nam pomóc lepiej zobaczyć i przeżyć to, o czym mówi nam Ewangelia Bożego Narodzenia.

Życzę Wam, Drodzy Bracia i Siostry, abyście na nowo otwarli drzwi swoich życiowych mieszkań dla Maryi i Józefa, którzy zawsze przynoszą ze sobą Dzieciątko Jezus. Niech przychodzący Emanuel obdarzy Was swoim pokojem i radością. W noc Bożego Narodzenia będę sprawował Eucharystię w intencjach naszej karmelitańskiej rodziny.

Złączony w modlitwie i adoracji Wcielnego Słowa,

*Fr. Łukasz od Najśw. Maryi Panny
Prowincjał Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych*

Warszawa, Boże Narodzenie AD 2023

Franciszek na zakończenie roku 2023: wdzięczność i nadzieja

01.01.2024

O wdzięczności i nadziei mówił papież Franciszek w homilii wygłoszonej w czasie Pierwszych Nieszporów uroczystości Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Przewodniczył im wieczorem w bazylice św. Piotra w Watykanie. Zakończył je śpiew hymnu „Te Deum laudamus” jako wyraz dziękczynienia za kończący się 2023 rok.

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO

Pierwsze Nieszpory uroczystości Świętej Bożej Rodzicielki Maryi oraz Te Deum, 31 grudnia 2023.

Wiara pozwala nam przeżywać ten czas w inny sposób niż mentalność światowa. Wiara w Jezusa Chrystusa, Boga wcielonego, narodzonego z Maryi Dziewicy nadaje nowy styl odczuwania czasu i życia. Podsumowałbym to w dwóch słowach: wdzięczność i nadzieja.

Ktoś mógłby powiedzieć: „Czyż nie to czynią to wszyscy w tę ostatnią noc roku? Wszyscy dziękują, wszyscy mają nadzieję, wierzący czy niewierzący”. Może tak się to wydawać i oby tak było! Ale w rzeczywistości wdzięczność światowa, światowa nadzieja są pozorne; brakuje im zasadniczego wymiaru, jakim jest relacja z Innym i z innymi, z Bogiem oraz z braćmi i siostrami. Sprowadzają się do własnego „ja”, do swoich korzyści, dlatego brakuje im oddechu, nie wykraczają poza zadowolenie i optymizm.

Natomiast w tej Liturgii, której kulminacją jest wspaniały hymn Te Deum laudamus, oddychamy zupełnie inną atmosferą: uwielbienia, podziwu, wdzięczności. I dzieje się tak nie z powodu majestatu bazyliki, nie z powodu świateł i śpiewów – są one raczej tego konsekwencją – ale z powodu Tajemnicy, którą antyfony do pierwszego psalmu

wyraziła w następujący sposób: „O cudowna wymiano! Stwórca ludzkości przyjął duszę i ciało, narodził się z Dziewicy [...] obdarzył nas swoim Bóstwem”.

Liturgia wprowadza nas w uczucia Kościoła; a Kościół, że tak powiem, uczy się ich od Dziewicy Matki. Pomyślmy, jaka wdzięczność musiała być w sercu Maryi, gdy patrzyła na nowo narodzonego Jezusa. Jest to doświadczenie, które może mieć tylko matka, a jednak w Niej, w Matce Boga ma ono wyjątkową, nieporównywalną głębię. Jedynie Maryja wraz z Józefem wie skąd pochodzi to Dziecię. A jednak ono tam jest, oddycha, płacze, potrzebuje jedzenia, okrycia, opieki. Tajemnica stwarza przestrzeń dla wdzięczności, która wyłania się w kontemplacji daru, w bezinteresowności, natomiast jest tłumiona w żądzy posiadania i pokazania się.

Kościół uczy się wdzięczności od Matki Dziewicy. I uczy się także nadziei. Można by pomyśleć, że Bóg wybrał Ją, Maryję z Nazaretu, ponieważ w Jej sercu widział odzwierciedlenie swojej nadziei. Tej, którą sam zaszczerpił w Niej swoim Duchem. Maryja zawsze była przepełniona miłością, przepełniona łaską, a zatem jest również przepełniona ufnością i nadzieją.

Nadzieja Maryi i Kościoła nie jest optymizmem, jest czymś innym: jest wiarą w Boga, który jest wierny swoim obietnicom (por. Łk 1, 55); i wiara ta przybiera formę nadziei w wymiarze czasu, moglibyśmy powiedzieć „w drodze”. Chrześcijanin, podobnie jak Maryja, jest pielgrzymem nadziei. I właśnie to będzie tematem Jubileuszu 2025: „Pielgrzymi nadziei”.

Drodzy bracia i siostry, możemy zadać sobie pytanie: czy Rzym przygotowuje się do tego, żeby stać się w Roku Świętym „miastem nadziei”? Wszyscy wiemy, że od jakiegoś czasu trwa już organizacja Jubileuszu. Ale dobrze rozumiemy, że w perspektywie, którą tutaj przyjmujemy nie chodzi przede wszystkim o to; chodzi raczej o świadectwo wspólnoty kościelnej i obywatelskiej; świadectwo, które polega nie tyle na

wydarzeniach, ile na stylu życia, na cechach współistnienia etycznego i duchowego. A zatem pytanie można sformułować w następujący sposób: czy pracujemy, każdy w swojej dziedzinie, aby to miasto było znakiem nadziei dla tych, którzy w nim mieszkają i dla tych, którzy je odwiedzają?

Na przykład: wejście na Plac Świętego Piotra i zobaczenie, że w objęciach Kolumnady osoby wszystkich narodowości, kultur i religii poruszają się swobodnie i pogodnie, jest doświadczeniem, które rozbudza nadzieję. Inny przykład: urok historycznego centrum Rzymu jest wieczny i uniwersalny; ale muszą się nim cieszyć również osoby starsze lub z niepełnosprawnością ruchową; a „wielkiemu pięknu” musi towarzyszyć prosty wystrój i normalna funkcjonalność w miejscach i sytuacjach zwykłego, codziennego życia. Ponieważ miasto, które jest bardziej przyjazne do życia dla swoich mieszkańców, jest również bardziej przyjazne dla wszystkich.

Drodzy bracia i siostry, pielgrzymka, zwłaszcza absorbująca, wymaga dobrego przygotowania. Dlatego nadchodzący rok, który poprzedza Jubileusz, poświęcony jest modlitwie. A czyż możemy mieć lepszą nauczycielkę od naszej Matki Najświętszej? Udajmy się do Jej szkoły: uczmy się od Niej przeżywać każdy dzień, każdą chwilę, każde zajęcie z wewnętrznym spojrzeniem zwróconym na Jezusa. Radości i smutki, satysfakcje i problemy. Wszystko w obecności i z łaską Jezusa, Pana. Wszystko z wdzięcznością i nadzieją.

tl. o. Stanisław Tasiemski OP (KAI)

Życzenia Biskupa Jacka Kicińskiego

23.12.2023

Umiłowani w Chrystusie Panu, drodzy Bracia i Siostry w powołaniu zakonnym.

Boże Narodzenie, to moment w historii, w którym Bóg stał się jednym z nas. Przyjście Jezusa na świat w Betlejemskiej grocie pokazuje nam, że miłość może się rodzić w każdym miejscu. Warunkiem narodzin Miłości jest otwartość ludzkiego serca na przyjęcie Bożej Łaski. Jako konsekrowani jesteście posłani, by pomagać rodzić się Chrystusowi w każdym ludzkim sercu. Sercu, które jest betlejemską grocią naszych czasów. Powołaniem osób konsekrowanych jest wnoszenie do tej groty, świadectwem codziennego życia – światła Bożej miłości.

Życzę Wam Bracia i Siostry, byście napełnieni tą Bożą miłością na wzór Maryi dzielili się Chrystusem z każdym spotkanym człowiekiem. Niech tegoroczne święta Bożego Narodzenia przyniosą Wam i Waszym Wspólnotom wiele radości i pokoju. Uczynicie wszystko, by nie zabrakło Wam czasu na bycie razem we wspólnym kolędowaniu i dziękczynieniu za dar obecności Boga pośród nas. Niech przychodzący Chrystus napełni Was swoim światłem i obdarzy błogosławieństwem na każdy dzień Waszego życia i Waszej posługi.

Z pasterskim błogosławieństwem,

+ Jacek Kiciński CMF
Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP

zyciezakonne.pl

Życzenia świąteczne Przewodniczącego KWPZM

24.12.2023

Cicha noc, święta noc...

Drodzy Współbracia!

Betlejemską Noc, którą ze względu na brzemienność jej wydarzeń opisujemy jako cichą i świętą, staje się naszym udziałem. Pod osłoną tej właśnie nocy cała ludzkość, w Bogu tylko wiadomy i zakryty przed naszymi umysłami sposób, zostaje obdarowana pełnią Miłości. On to dla nas, ludzi, – wyznajemy w Credo – i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy, i stał się człowiekiem. To, co po ludzku niepojęte, zostaje przez Stwórcę zrealizowane. Sam Bóg, przyjmując postać człowieka, staje się w pełni uczestnikiem ludzkiej natury.

W epoce niezwykłego tempa życia, a tym samym powierzchowności jego przeżywania, tymczasowości, egoistycznej koncentracji na sobie samym oraz doświadczeń ucieczki od odpowiedzialności, istnieje konieczność zatrzymania się, wchodzenia w głębię, powrotu do źródeł i zakorzeniania. Motto tegorocznego programu duszpasterskiego: Uczestniczyć we wspólnocie Kościoła, zachęca nas i mobilizuje, by na nowo ukochać nasz Kościół, a odkrywając piękno Jego głębi i mądrość przesłania, z odpowiedzialnością podjąć się zaangażowania w ożywienie i zdynamizowanie Jego zbawczej misji w codziennym życiu.

Przebudźcie świat! – wzywa nas Ojciec św. Franciszek. Bądźcie świadkami odmiennego sposobu działania, postępowania, życia! Można żyć inaczej na tym świecie (...). Chodzi o pozostawienie wszystkiego, aby pójść za Panem (Spotkanie Papieża Franciszka z Wyższymi Przełożonymi Zakonnymi. Bądźcie prawdziwymi prorokami, „L'Osservatore Romano” 5 (2014), s. 48.).

A Pan, podczas nocy cichej i świętej, w swojej dziecięcej niewinności i bezradności pozwala się poznać i oddaje się zupełnie w nasze ludzkie ręce. Papież Franciszek poucza nas: Obejmować Jezusa naszymi ramionami: to jest znak, to jest droga, to jest „przepis” na odnowę. Wtedy, gdy nie obejmujemy Jezusa, serce zamyka się w goryczy. (...) Ale my musimy tulić Jezusa w adoracji i prosić o oczy, które potrafią widzieć dobro i rozeznawać drogi Boże. Jeśli przyjmiemy Chrystusa z otwartymi ramionami, będziemy również przyjmować innych z ufnością i pokorą. (...) Otwórzmy nasze ramiona na Chrystusa i na naszych braci! Tam jest Jezus. (Homilia papieża Franciszka – Dzień Życia Konsekrowanego 2022). Takie przekonanie podziela Karl Rahner: W każdym głębokim doświadczeniu radości i piękna, strachu i winy, tęsknoty i nadziei, pokoju i spokoju człowiek ostatecznie natrafi na Boga jako na ostateczną przyczynę tych doświadczeń.

Bracia Kochani!

Na tegoroczne Święta Bożego Narodzenia życzę każdemu z Was wewnętrznej radości płynącej z doświadczenia osobistego spotkania z Nowonarodzonym, pokoju serca będącego owocem ducha kontemplacyjnego trwania przy Panu, miłości stanowiącej źródło owocowania wspólnot oraz niczym niezmałconego entuzjazmu w apostołskim świadectwie.

Kłęcząc przy betlejemskim żłóbku, wpatruję się w Zbawiciela świata, obejmuję sercem nas wszystkich, nasze wspólnoty i prowadzone dzieła.

Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia!

Z braterskim pozdrowieniem

Ks. Dariusz Wilk CSMA, Przewodniczący KWPZM

zyciezakonne.pl

Bp Stułkowski do osób konsekrowanych: nieście w świat zapach Boga

10.12.2023

Dziękuję, że roznosicie w świat zapach Boga – zwrócił się bp Szymon Stułkowski do siostr zakonnych oraz wdów i dziewczek konsekrowanych podczas ich dorocznego spotkania przed świętami Bożego Narodzenia. Wspólna modlitwa, życzenia i agapa odbyły się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia Bożego w Płocku.

Bp Szymon Stułkowski wziął udział w dorocznym, przedświątecznym spotkaniu siostr zakonnych oraz wdów i dziewczek konsekrowanych z diecezji płockiej. Spotkanie to odbyło się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Płocku.

Biskup stwierdził, że wielość zgromadzeń zakonnych w diecezji, to znak, że jest ona bogata we wspólnoty. Bóg powołuje, ale trzeba w tym powołaniu dojrzewać. Czasem nogi się po-

tykają i nie idzie się Jego rytmem, ale wtedy „razem modlimy się za siebie”.

– Jesteśmy razem na drodze którą jest Jezus Chrystus. Możemy nawzajem się wspierać. Modlicie się też za mnie, za co dziękuję. W ciągu roku mojej posługi było wiele modlitwy, wiele spotkań z ludźmi, ale to piękne ubogacenie: moja wiara buduje się, gdy spotykam ludzi kochających Pana Boga – bp Stułkowski podzielił się refleksją po roku posługi w diecezji.

Poprosił uczestniczki Eucharystii, aby tak realizowały swoje powołanie, by „pachnieć Panem Bogiem”. A Bóg chce pachnieć ich życiem: – Bardzo wam dziękuję, że jako osoby konsekrowane roznosicie zapach Pana Boga i świadectwem swego życia dajecie ten zapach Panu Bogu. To wasza misja, żeby świat wiedział, że są ludzie którzy oddali swoje życie, żeby ten zapach roznosić – zauważył biskup.

Duchowny dodał, że to nie jest prosta sprawa, „to piękna przygoda, ale i krzyż”. Trzeba się modlić, by to się udawało. Poprosił, by „świadectwo było czytelne”, by dzięki temu świat stawał się bardziej Boży i bardziej ludzki.

Po Eucharystii odbyła się też konferencja „Idźcie i głoscie. Ale razem!” i agapa.

W spotkaniu przedświątecznym w Płocku uczestniczyły siostry zakonne oraz wdowy i dziewczęce konsekrowane. Towarzyszył im ks. Marek Tomulczuk SAC, diecezjalny referent ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, proboszcz parafii pw. św. Benedykta w Sierpcu.

Na terenie diecezji płockiej swoje domy ma dwanaście żeńskich zgromadzeń zakonnych, w tym dwa kontemplacyjne: benedyktynki w Sierpcu i klaryski kapucynki w Przasnyszu. Ponadto w diecezji żyją wdowy i dziewczęce konsekrowane.

eg/KAI

Amerykańskie zakonnice pozywają producenta broni Smith&Wesson

Znany amerykański producent broni Smith & Wesson musi stawić czoła nietypowemu przeciwnikowi: grupa zakonnice z różnych katolickich zgromadzeń złożyła pozew przeciwko firmie. Jak donoszą lokalne media chcą one zmusić Smith & Wesson do zaprzestania marketingu i sprzedaży niektórych karabinów AR-15 w USA.

“Te karabiny nie mają innego celu niż masowe morderstwa” – czytamy w pozwie, który został złożony w sądzie w stanie Nevada. Do pisma procesowego dołączono zdjęcie takiej broni, która została użyta podczas strzelaniny w kinie w mieście Aurora w 2012 roku. Życie straciło wówczas dwanaście osób.

Półautomatyczne karabiny typu AR-15, produkowane w wielu wariantach przez kilku producentów, są bardzo popularne wśród prywatnych posiadaczy broni w USA. Półautomat oznacza, że karabin ładuje się automatycznie przy każdym strzale – aż do opróżnienia magazynka. Nie ma dokładnych danych dotyczących jego rozpowszechnienia.

Amerykańska organizacja lobbująca na rzecz broni palnej NRA (National Rifle Association) stwierdziła w 2017 r., że w amerykańskich gospodarstwach domowych znajduje się około 15 milionów AR-15. Liczba ta jest teraz prawdopodobnie znacznie wyższa; sprzedaż broni wzrosła w szczególności podczas pandemii koronawirusa. Ponieważ jednak w ostatnich latach karabiny AR-15 były wielokrotnie wykorzystywane w głośnych przestępstwach, model ten coraz bardziej traci na popularności.

Chodzi o tak zwany pozew pochodny wniesiony przez zakonnice przeciwko zarządowi Smith & Wesson. Zgodnie z głównym zarzutem, kierownictwo zaakceptowało znaczne ryzyko odpowiedzialności firmy za sprzedaż karabinów. Naruszono również szereg innych przepisów.

tom/KAI

ZAKON

List Definitorium Generalnego nr 10

Rzym, 18 grudnia 2023

Drodzy bracia i siostry Karmelu Terezańskiego:

Pozdrawiamy Was kolejny raz z radością na zakończenie naszego kwartalnego spotkania Definitorium Generalnego, które odbyło się w naszym Domu Generalnym w Rzymie w dniach 4-14 grudnia. Dzielimy się z Wami najaktualniejszymi informacjami na tematy, jakie poruszaliśmy w ostatnich dniach.

Program sześćciolecia

Jak zwykle, Definitorium prowadziło dialog na tematy priorytetowe dla obecnego sześćciolecia.

Pierwszym z nich jest niewątpliwie formacja początkowa. Komisja ds. rewizji Ratio Institutionis zebrała się w październiku w Domu Generalnym, aby kontynuować dyskusję na temat treści nowego tekstu, który zostanie zaproponowany. Obecnie pracujemy nad redakcją projektu, który zostanie przedstawiony Definitorium, a następnie przesłany do całego Zakonu, aby uzyskać wkład Okręgów, a przede wszystkim tych, którzy są bezpośrednio zaangażowani w formację.

Komentowaliśmy także wizytację pasterską przeprowadzoną przez dwóch odpowiedzialnych Definitoriów, O. Martín i O. Jean-Baptiste, w Międzynarodowym Kolegium Św. Jana od Krzyża w Rzymie. Obecnie w Kolegium przebywa 3 formatorów i 25 studentów. Wizytacja zachęciła wszystkich do podtrzymywania dobrego klimatu wspólnotowego, z bogactwem płynącym z różnorodności pochodzenia. Podejmowane są kroki w celu poprawy formacji specyficznie karmelitańskiej.

Definitorium pragnie wzmocnić Kolegium jako miejsce formacji charyzmatycznej i teologicznej dla całego Zakonu. Jeśli chodzi o zespół formatorów, niektórzy zakonnicy już się przygotowują, z zamiarem odnowienia wspólnoty na kolejny rok akademicki. Prosimy o współpracę i dyspozycyjność Prowincji, aby w dalszym ciągu wysyłały studentów i abyśmy mogli promować jakość kształcenia oraz doświadczenie komunii i międzynarodowości wśród najmłodszych. W tym momencie wskazane byłoby zwiększenie obecności młodych ludzi z Europy i Ameryki. Przypominamy, że studenci muszą posiadać wystarczającą znajomość języka włoskiego, aby rozpocząć życie i studia w Rzymie: standardowym procesem musi być zdanie egzaminu z języka włoskiego – poziom B2; może to obejmować pobyt na okres semestru lub roku w jednej ze wspólnot włoskich w celu nauki języka.

W sferze intelektualnej i akademickiej trwa proces refleksji nad przyszłością Teresianum w dialogu z władzami i profesorami Wydziału, a także z osobami odpowiedzialnymi za inne rzymskie ośrodki teologiczne, powiązane z różnymi rodzinami zakonnymi. Obecna sytuacja wymaga odnowienia i aktualizacji oferty akademickiej oraz zintensyfikowania współpracy pomiędzy ośrodkami naukowymi, wspierając specjalizację każdego z nich.

Ponadto O. Agustí poinformował o aktualnej sytuacji CITEs, do którego udał się w dniach 6–10 listopada. Po zmianach, jakie zaszły we wspólnocie w ostatnich miesiącach, działalność akademicka została wznowiona normalnie i intensywnie, podobnie jak liczne zajęcia organizowane przez ośrodek. Roczny

kurs (master w dziedzinie Mistyki i Nauk humanistycznych) ma dużą liczbę uczestników również w tym roku.

Uwaga poświęcona życiu intelektualnemu w Zakonie została także wyrażona podczas grupy refleksyjnej, która spotkała się w czerwcu w CITeS. W przygotowaniu jest kolejne spotkanie, które zaplanowano na koniec czerwca 2024 r. w Teresianum w Rzymie. Intencją jest, aby ta refleksja, zapoczątkowana przede wszystkim przez Teresianum i CITeS – dwa ośrodki akademickie zależne od Zarządu Generalnego – rozszerzyła się na inne części świata i spotkała się z aktywną współpracą całego Zakonu.

Kolejnym ważnym tematem jest duszpasterstwo młodzieżowe, któremu z pewnością możemy poświęcać większą uwagę. W perspektywie Roku Jubileuszowego 2025 warto zastanowić się nad możliwymi inicjatywami międzynarodowymi na rzecz młodych ludzi. Jednocześnie ważne jest promowanie regularnej pracy z młodzieżą we wszystkich Prowincjach. Aby ożywiać i koordynować istniejącą rzeczywistość, będziemy wdzięczni Przełożonym Okręgów, jeśli zechcą poinformować nas o swojej szczegółowej sytuacji: projektach prowincjalnych, bieżących inicjatywach..., a

przede wszystkim o wyznaczonej przez nich osobie kontaktowej ds. duszpasterstwa młodzieży. Ze strony Definitorium za koordynację i promocję tego sektora odpowiadają ojcowie Christophe-Marie i Jean-Baptiste.

Jeśli chodzi o rocznice naszych Świętych, docierają do nas informacje o licznych celebracjach i inicjatywach związanych z Teresą od Dzieciątka Jezus. Ze swojej strony w dalszym ciągu proponujemy wspólnotową lekturę tekstów Świętej, przy pomocy fiszek przygotowanych we współpracy z Prowincją Paryską. Po ośmiu fiszkach na temat Rękopisu A, które towarzyszyły nam w tym roku, nowe fiszki dotyczące rękopisów B i C zaplanowane na rok 2024 są już gotowe.

Wizytacje pasterskie

Informujemy o Wizytacjach pasterskich i braterskich, jakie przeprowadziliśmy w ostatnich trzech miesiącach w różnych miejscach Zakonu.

Warszawa

Od 4 października do 29 listopada O. Christophe-Marie Baudouin przebywał z wizytą pasterską w Prowincji Warszawskiej. W ostatnich dniach Ojciec General był obecny na końcowych spotkaniach w ramach tej wizytacji. Prowincja Warszawska powstała w 1993 roku w wyniku podziału jednej Prowincji Polskiej. Obecnie obejmuje 17 wspólnot: 10 w Polsce, 4 na Białorusi, 1 na Litwie, 1 w Rosji i 1 w Stanach Zjednoczonych, w sumie 102 profesów wieczystych i 5 profesów czasowych. Jeśli chodzi o Karmelitanki bose, na terenie Prowincji znajduje się 21 klasztorów: 17 w Polsce, 1 w Rosji, 1 na Islandii, 1 w Norwegii i 1 na Litwie. Świecki Zakon Prowincji liczy 16 wspólnot: 13 w Polsce, 1 na Białorusi i 1 na Litwie, w sumie 373 członków.

Po trudnościach związanych z początkami Prowincji 30 lat temu, sytuacja stopniowo się poprawiała, a zainteresowanie życiem charyzmatem Zakonu wzrosło. Obecnie jest to Prowincja stabilna, z dobrymi perspektywami, czemu sprzyja względnie młody wiek jej członków. Posiada 4 instytuty duchowości, 2 domy rekolekcyjne i pustelnię, a także liczne działalności na polu apostołatu duchowości. Formacja początkowa jest należycie prowadzona i przywiązuje się dużą wagę do duszpasterstwa powołaniowego. Pojemowane są konkretne kroki w celu umocnienia życia braterskiego.

Na Białorusi, gdzie 4 wspólnoty mają zobowiązania parafialne, osiągnięta jest równowaga pomiędzy działalnością apostolską a życiem wspólnotowym i modlitwą, nawet jeśli musi ona być stale polepszana. Należy także w większym stopniu promować duszpasterstwo karmelitańskie. Jeśli zaś chodzi o małą wspólnotę w Usolu (Rosja), która przygotowuje się do obchodów 25. rocznicy swojego powstania, to należałoby ją wspomóc i wzmocnić, być może przez Białoruś. Obecność na Litwie jest stosunkowo nowa, bo ma zaledwie 6 lat, ale warto byłoby móc liczyć tam na większą liczbę zakonników.

Wizytacja zwróciła uwagę na ulepszenie niektórych dziedzin życia, takich jak: duszpasterstwo młodzieży, działalność parafialna w perspektywie karmelitańskiej oraz koordynacja ekonomii. Szczególne wskazanie dotyczy wierności modlitwie we wspólnotach, w których należy ją ulepszyć. Początkująca tendencja do zmniejszania się powołań i wzrostu średniej wieku zakonników motywują do przygotowania się na okres, w którym konieczna będzie troska o osoby starsze i określenie priorytetów jeśli chodzi o niektóre obecności i działalności. W tym kontekście wskazane jest pogłębianie dialogu z Prowincją Krakowską, aby osiągnąć postępy we wzajemnej współpracy w zakresie formacji początkowej (już wdrażanej) oraz w innych dziedzinach.

Filipiny

O. Christianus Surinono odbył wizytację pasterską w Prowincji Filipin: od 6 do 26 października przebywał na Filipinach, a od 27 października do 2 listopada w Wietnamie. Wizyta zakończyła się kilkoma spotkaniami w obu krajach w dniach od 2 do 11 listopada, w których uczestniczył Ojciec General.

W 1977 r. utworzono Komisariat Filipin z połączenia misji Prowincji Anglo-Irlandzkiej i Prowincji Waszyngtońskiej, obecnych na Filipinach odpowiednio od 1951 i 1947 r. W 2015 r. Komisariat stał się Prowincją. Obecnie w Prowincji jest 51 profesów wieczystych i 22 profesów czasowych. Na Filipinach jest 6 wspólnot, a w Wietnamie 2. Szczególnie istotna jest obecność w Quezon City (Manila), gdzie znajduje się Sanktuarium Matki Bożej z Góry Karmel i parafia, do której należą tysiące osób. W Quezon City znajduje się także Studentat teologiczny.

Obecność sporej liczby młodych zakonników stanowi dla Prowincji wielki potencjał, który należy wykorzystać. Relacje pomiędzy braćmi we wspólnotach są dobre i panuje przyjemna, braterska atmosfera. Życie modlitewne jest obecne we wszystkich wspólnotach. Działalność apostolska skierowana jest przede wszystkim do Karmelitanek Bosych i Świeckiego Zakonu, oprócz pracy duszpasterskiej w dwóch dużych parafiach. Znaczące jest także Centrum Duchowości, którego infrastruktura i programy powinny zostać odnowione. Zachęcamy Prowincję do podejmowania nowych inicjatyw duszpasterskich, na przykład poprzez zwiększenie liczby publikacji i wykorzystanie mediów cyfrowych. Prowincja przywiązuje dużą wagę do duszpasterstwa powołaniowego, a także formacji początkowej, a cztery wspólnoty formacyjne przyjmują kandydatów z Tajlandii, Filipin, Wietnamu i Chin.

Misja w Wietnamie, która oficjalnie rozpoczęła się w 2011 roku, liczy już 11 zakonników po ślubach wieczystych, a 10 po ślubach czasowych. Należy z wdzięcznością przyjąć gotowość Prowincji Filipin do współpracy z innymi Okręgami w regionie, na przykład z Wikariatem Australii lub w zakresie formacji kandydatów pochodzących z Chin.

W Prowincji istnieją doskonałe relacje pomiędzy trzema gałęziami Zakonu, w których panuje prawdziwy duch rodzinny. Karmelitanki Bose mają 22 wspólnoty na Filipinach i 11 w Wietnamie; charakteryzują się one bardzo dużą liczbą powołań. Obecnie największa potrzeba dotyczy programów formacyjnych i szkolenia formatorek. Świecki Karmel jest bardzo żywy i aktywny, posiada 46 wspólnot i około 1750 członków na Filipinach oraz 4 wspólnoty liczące około 150 członków w Wietnamie. Mają dobre programy formacyjne.

Portugalia

O. Agustí Borrell odbył wizytację pasterską w Prowincji Portugalskiej w dniach od 17 października do 19 listopada. W ostatnim tygodniu Wizytacji był obecny Ojciec General i przewodniczył Radzie Plenarnej, Radzie Prowincjalnej, Zgromadzeniu sióstr Karmelitanek bosych i spotkaniu Świeckiego Zakonu.

Prowincję tworzy obecnie 27 zakonników po profesji wieczystej (25 Portugalczyków i 2 Timorczyków), 3 profesów czasowych i 1 postulant, a także 3 zakonników z innych Okręgów posługujących w Prowincji (jeden z Wenecji i dwóch z Malabaru). Średni wiek profesów wieczystych wynosi 62 lata. Prowincja składa się obecnie z sześciu wspólnot. Na terenie Prowincji istnieje dziewięć wspólnot mniszek Karmelitanek bosych: siedem z nich tworzy Stowarzyszenie Portugalskie, jedna jest zintegrowana z Federacją

Nawarry, a jedna kieruje się Konstytucjami z 1990 r. Jeśli chodzi o Zakon Świecki, w Prowincji jest 14 wspólnot, liczących łącznie około 300 członków.

Wspólnoty żyją braterstwem, modlitwą i pracą apostołską z pogodą ducha i zaangażowaniem. Większość z nich ma kościół otwarty dla kultu, celebracji i spowiedzi. W Prowincji duszpasterstwo duchowości zajmuje ważne miejsce, szczególnie w ośrodku duchowości w Avesadas i w „Domus Carmeli” w Fatimie. W Fatimie ważne duszpasterstwo maryjne i podczas Wizytacji rozmawialiśmy o wkładzie, jaki to miejsce może wnieść w życie maryjne całego Zakonu.

W ostatnich latach nastąpiło pewne przebudzenie powołaniowe, chociaż Prowincja podąża za ogólną tendencją w Europie polegającą na zmniejszaniu się liczebności i zwiększaniu średniej wieku. Zachęcamy Prowincję do kontynuowania procesu refleksji i podejmowania decyzji w celu dostosowania organizacji i zobowiązań do obecnych realiów i priorytetów. Należy zintensyfikować współpracę między Prowincjami i Zakonem, zwłaszcza w zakresie formacji początkowej.

Afryka Zachodnia

W dniach 1-24 października O. Philbert Namphande wizytował Delegaturę Prowincjalną Afryki Zachodniej, należącą do Prowincji Iberyjskiej. Przez ostatni tydzień wizytacji obecny był Ojciec General. W skład Delegatury wchodzi pięć wspólnot: dwie w Togo, dwie w Burkina Faso i jedna na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Profesów wieczystych jest 36, z czego 8 przebywa poza Delegaturą, studiując lub służąc innym Okręgom. Średnia wieku wynosi 48 lat. Ponadto jest 5 osób po ślubach czasowych i 5 nowicjuszy.

Wśród bieżących projektów wyróżnia się budowa centrum duchowości w Togo, budowa nowicjatu w Wagadugu (obecnie mieści się on w Dédougou) oraz Domu Teologicznego na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Delegatura musi w dalszym ciągu pracować nad kształceniem formatorów, a także promowaniem specjalizacji młodych zakonników.

Niepokojącą kwestią jest obecna intensywność terroryzmu w Burkina Faso, który powoduje liczne ofiary śmiertelne i wysiedlenia. Sytuacja ta bezpośrednio dotyka rodziny niektórych zakonników. Delegatura i cały Zakon są wezwane do modlitwy i usilnego proszenia Pana o położenie kresu terroryzmowi w tym kraju.

Inne wizytacje

O. Roberto Maria udał się do Albanii z okazji złożenia ślubów wieczystych Br. Davida Grbesa i odwiedził wspólnotę lokalną w ramach przygotowań do kolejnej wizytacji pasterskiej w Prowincji Italia Centralna. Obecność w Albanii została zapoczątkowana 10 lat temu przez Definitorium Generalne i jest konsolidowana w środowisku pełnym wyzwań z racji historii kraju oraz obecnej sytuacji społecznej i religijnej. Bracia prowadzą mały dom duchowości, w którym przyjmują osoby zakonne i świeckie na rekolekcje i ćwiczenia duchowe. O. Roberto odwiedził także Karmelitanki Bose, których klasztor znajduje się obok klasztoru braci.

Od 25 października do 3 listopada O. Philbert odwiedził Afrykę Południową. W tych dniach wraz z O. Generałem i O. Piussem D'Souzą brał udział w obchodach 25. rocznicy obecności braci w kraju oraz odwiedził wspólnoty Delegatury, która jest częścią Prowincji Karnataka-Goa. Obecnie jest 7 zakonników, mieszkających w 2 wspólnotach (Kapsztad i Johannesburg). Główną działalnością jest duszpasterstwo parafialne oraz opieka nad dwoma ośrodkami duchowości. W Republice Południowej Afryki istnieją trzy wspólnoty siostr Karmelitanek bosych, które są zaangażowane w proces rozeznawania ze względu na brak powołań. Wizytatorzy mieli okazję dialogu z nimi; odbyli także spotkanie ze Świeckim Zakonem.

O. Jean-Baptiste wziął udział w spotkaniu formatorów z Afryki francuskojęzycznej i Madagaskaru, które odbyło się w dniach 23-28 października w Kinszasie (Kongo), którego sesje studyjne i refleksyjne były poświęcone tematowi międzykulturowości.

O. Martín uczestniczył w Radzie Plenarnej Prowincji Iberyjskiej, która odbyła się w połowie października w Alba de Tormes. Zakonnicy coraz bardziej pielęgnują poczucie rodziny, choć od powstania Prowincji minęło już prawie dziewięć lat.

Życie Okręgów

Definitorium przeanalizowało kilka specyficznych tematów odnoszących się do różnych Okręgów Zakonu, spośród których wyliczamy następujące:

Przede wszystkim przejrzelśmy niektóre umowy, jakie nam przedstawiono w sprawie przeniesienia zakonników z jednej Prowincji do służby w innej. Pamiętamy, że poczynając od Nadzwyczajnego Definitorium we wrześniu ubiegłego roku w Lisieux, porozumienia muszą być zgodne z literą i duchem naszych praw. Wszelka pomoc finansowa dla potrzebujących Prowincji musi podążać innymi drogami. Istniejące obecnie porozumienia o współpracy pomiędzy Prowincjami będą musiały być dostosowane do nowego modelu.

Po tym, jak Prowincja Lombardzka zwróciła się o pomoc do Definitorium generalnego, nawiązano dialog z pozostałymi Prowincjami włoskimi, w wyniku którego dwóch zakonników z Prowincji Weneckiej podejmie bezpośrednią współpracę z Lombardią, mając perspektywę coraz ściślejszego związania obu tych terytoriów. Aby ułatwić i towarzyszyć temu procesowi, Definitorium Generalne zmodyfikowało status prawny Okręgu i erygowało Komisariat Lombardii. W związku z tym sporządzono i zatwierdzono specjalny Statut (zgodnie z Przepisami wykonawczymi 155-157), a także zostanie powołany Komisarz i jego Rada.

Po ostatnich nominacjach komentowaliśmy obecną sytuację naszej obecności w Egipcie. Przygotowywana jest nowa wersja Statutów, która będzie dostosowana do wskazań niedawnego Nadzwyczajnego Definitorium o Okręgach. Obecne Delegatury i Komisariaty zostaną zjednoczone w jeden rodzaj Okręgu, bezpośrednio zależnego od Definitorium Generalnego.

Jeśli chodzi o Delegaturę Izraela, po nowych inkorporacjach zakonników możliwe było przywrócenie stałej obecności wspólnoty w El-Muhraqa. Uważnie śledzimy różne projekty i wysiłki mające na celu zachowanie naszego dziedzictwa w Izraelu.

Inną obecnością na Bliskim Wschodzie, którą pragniemy wzmocnić, jest obecność w Iraku. Doceniamy dyspozycyjność zakonników, którzy w odpowiedzi na wezwanie skierowane przez Ojca Generała do Zakonu zaoferowali swój udział w tej misji. Mamy nadzieję, że w nadchodzących miesiącach uda się dokonać jakiejś inkorporacji, ponieważ niektórzy z nich mają na razie ważne zobowiązania w swojej Prowincji, a inni są w fazie szkolenia. Ponawiamy zaproszenie skierowane do wszystkich Prowincji, aby były wrażliwe i hojne wobec działalności misyjnej Zakonu w Iraku i innych miejscach na świecie.

Rozmawialiśmy o obecności na Tajwanie, która została już w pełni przejęta przez Prowincję Koreańską. Jednym z jej konkretnych zobowiązań jest formacja kandydatów z Chińskiej Republiki Ludowej; obecnie jest ich pięciu, a część z nich kontynuuje już studia teologiczne na Filipinach. Komentowaliśmy także ciekawą inicjatywę, która od około dziesięciu lat oferuje zajęcia i materiały na rzecz formacji duchowej i karmelitańskiej w Chinach, koordynowaną przez s. Klarę, mercedariuszkę, we współpracy z kilkoma profesorami Zakonu.

Na prośbę Prowincji Warszawskiej dokonaliśmy kanonicznej erekcji założonej w 2006 roku wspólnoty w Zwoli (Polska), która prowadzi dom duchowości.

Na wniosek Komisariatu Sycylii udzieliliśmy pozwolenia na sprzedaż kościoła i części majątku w Trappeto-San Giovanni La Punta w diecezji Katania, w oczekiwaniu na zezwolenie właściwej dykasterii.

Udzieliliśmy między innymi pomocy ekonomicznej Prowincji Korei na kształcenie studentów z Chin, Komisariatowi Madagaskaru na pracę w Ambanidia Theolog oraz Prowincji Tamilnadu na prace w ośrodku duchowości. Wsparliśmy także Misjonarki Karmelitanki św. Teresy z Acapulco (Meksyk), które poniosły poważne straty w wyniku huraganu 5. kategorii.

Kuria Generalna

W październiku ubiegłego roku do wspólnoty Domu Generalnego dołączył O. Alfredo Amesti z Prowincji Nawarra, który od kilku lat posługiwał w Komisariacie Peru, a teraz już rozpoczął pracę jako osobisty sekretarz O. Generała. Właśnie przybył o. Juan Pablo Patiño z Prowincji Meksykańskiej, który obejmie funkcję zastępcy sekretarza ds. Mniszek.

O. Jérôme Paluku, Sekretarz ds. Współpracy Misyjnej, poinformował Definitorium o staraniach podjętych w ostatnich miesiącach w związku z licznymi projektami Zakonu, dla których pomaga znaleźć i wykorzystać środki oferowane przez różne instytucje. W szczególności skomentował niektóre inicjatywy, jakim towarzyszy lub które monitoruje na Kubie, w Ekwadorze, Nigerii, Filipinach, Kenii itp. Jeszcze raz przypominamy o konieczności przejrzystego działania w odniesieniu do otrzymanej pomocy oraz zachowania przejrzystości i posiadania niezbędnej dokumentacji po wykorzystaniu środków. Logicznie rzecz

biorąc, podmioty oferujące środki finansowe są pod tym względem wymagające, a niewłaściwe wykorzystanie pieniędzy lub brak informacji odbija się negatywnie na całym Zakonie.

Prokurator Generalny, O. Juan David Noguera, podzielił się z Definitorium aktualnym statusem różnych spraw członków Zakonu oczekujących na decyzję dykasterii watykańskich. Mimo że wiele sytuacji jest stopniowo rozwiązywanych, znaczna liczba praktyk z przeszłości nadal czeka na uregulowanie. Dla prawidłowego zarządzania różnymi procesami zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie przełożonych Okręgów, którzy zawsze mogą liczyć na radę i współpracę Prokuratora Generalnego.

Ekonom generalny, o. Paolo De Carli, przedstawił zwyczajowy raport na temat sytuacji ekonomicznej i administracyjnej Kurii Generalnej, a także miejsc bezpośrednio zależnych od Definitorium Generalnego (Teresianum, CITeS, Izrael, Egipt, itp.). Wyrażamy wdzięczność za współpracę płynącą z różnych części Zakonu: zarówno za kontrybucje zwyczajne, jak i te przeznaczone na fundusz na rzecz formacji i fundusz współpracy misyjnej, a także za hojną odpowiedź na szczególne prośby kierowane w związku sytuacją na Ukrainie i w Syrii. Fundusz na rzecz klasztorów Karmelitanek bosych jest nadal szczególnie aktywny; otrzymuje on datki od różnych wspólnot sióstr i udziela pomocy klasztorom Karmelitanek bosych w różnych częściach świata, które tego potrzebują.

Postulator Generalny, O. Marco Chiesa, poinformował o postępach w niektórych toczących się procesach beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych, na przykład: zatwierdzenie cudu przypisywanego Annie od Jezusa (Lobera), co umożliwi zbliżającą się jej beatyfikację. Wraz z początkiem okresu adwentowego zaczął obowiązywać nowy kalendarz liturgiczny Zakonu, ostatecznie zatwierdzony przez kompetentną dykasterię. Podobnie zrewidowany Mszał Łaciński został właśnie przedstawiony do zatwierdzenia Dykasterii, podczas gdy trwają prace nad aktualizacją Brewiarza Zakonu. Przypominamy o konieczności wyznaczenia przez każdy Okręg osoby odpowiedzialnej za liturgię, która będzie kontaktować się z Postulatorem Generalnym w celu śledzenia tłumaczeń i wydań w różnych językach.

O. José Pereira, Sekretarz ds. Informacji, skomentował różne aspekty związane ze stroną internetową Zakonu i jego obecnością w mediach społecznościowych. Jeszcze raz prosimy wszystkie Okręgi o przysyłanie wiadomości ze swojego terytorium, które mogą być interesujące dla całego Zakonu, zawsze pisanych w sposób zwięzły i zaopatrzonych w materiały graficzne. Zakończono przygotowywanie fiszek do lektury pism św. Teresy od Dzieciątka Jezus na przyszły rok oraz filmów objaśniających każdą z nich.

O. Angelo Lanfranchi, jako Archiwista Generalny, przedstawił Definitorium niektóre z wielu obszarów prac dotyczących dokumentacji archiwalnej oraz dziedzictwa historycznego i artystycznego Zakonu. Prace nad digitalizacją publikacji i dokumentów Zakonu są kontynuowane, stopniowo wzbogacając stronę internetową www.digicarmel.com. W dialogu z niektórymi Prowincjami, zwłaszcza z Italia Centrale, prowadzone są prace nad ważnymi archiwami historycznymi Zakonu i przygotowywany jest projekt wystawienniczo-katechetyczny materiałów karmelitańskich.

Karmelitanki Bose

Z O. Rafałem Wilkowskim, Sekretarzem ds. Mniszek, rozmawialiśmy na różne tematy związane z życiem Karmelitanek Bosych.

Kontynuowany jest pierwszy etap rewizji Konstytucji z 1991 r., zgodnie z prośbą Dykasterii ds. Życia Zakonnego skierowaną do Ojca Generała, aby zapewnić koordynację procesu. Otrzymano już uwagi od praktycznie wszystkich federacji i stowarzyszeń na świecie i przygotowywane jest spotkanie z przedstawicielkami każdego z nich, zaplanowane na kwiecień 2024 r.: trzeba tam będzie ustalić konkretny sposób kontynuacji rewizji tekstu konstytucyjnego.

Jak zwykle komentowaliśmy kroki podejmowane wobec niektórych wspólnot w różnych częściach świata, potrzebujących pomocy i towarzyszenia.

Karmel Świecki

O. Ramiro Casale, Delegat ds. Świeckiego Zakonu, zrelacjonował spotkania, które odbył w ostatnich tygodniach ze wspólnotami i Radami Świeckiego Zakonu na Madagaskarze, Mauritiusie i Reunion.

Trwają przygotowania do światowego spotkania Świeckiego Karmelu zaplanowanego na lipiec 2026 r. w Avila.

Definitorium zatwierdziło Statuty Świeckiego Zakonu Wikariatu Regionalnego Urugwaju, Boliwii i Paragwaju, a także pewne modyfikacje do statutów Italia Centrale. Zatwierdziła także program formacyjny Świeckiego Karmelu Prowincji Iberyjskiej.

Życie maryjne Zakonu

Jak ogłoszono w liście Definitorium we wrześniu ubiegłego roku, pragniemy ożywić ducha maryjnego w Zakonie, będącego podstawowym aspektem naszego charyzmatu. Podczas ostatniej wizyty w Portugalii rozmawialiśmy ze wspólnotą fatimską o tym, jak koordynować niektóre inicjatywy w tym zakresie.

Zaplanowana praca rozwija się w czterech głównych obszarach: teologii, duchowości, duszpasterstwa i życia charyzmatycznego. Konkretnie inicjatywy, które można promować, to: spotkania rektorów głównych sanktuariów maryjnych Zakonu, większa obecność wymiaru maryjnego w programach formacji początkowej, kontakt między specjalistami mariologicznymi Zakonu, gromadzenie i rozpowszechnianie karmelitańskich studiów mariologicznych ostatnich lat...

Posiedzenie Definitorium kończymy w atmosferze uroczystości św. Jana od Krzyża i w pełnym Adwencie. Prosimy Maryję, naszą Matkę i Siostrę, aby nauczyła nas przyjmować nowe życie Syna Bożego, który staje się człowiekiem jak my i dla nas. Całej rodzinie Karmelu Terezańskiego składamy serdeczne życzenia błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia i szczęśliwego nowego roku 2024.

Z braterskim pozdrowieniem

O. Miguel Marquez Calle, Generał wraz z Definitorami

tłumaczenie: o. Grzegorz A. Malec, OCD

Zatwierdzenie cudu do beatyfikacji Anny od Jezusa OCD

W samą uroczystość św. Jana od Krzyża, 14 grudnia 2023 r., Zakon Karmelitański otrzymał niejako jego duchowy podarunek, tj. dekret Papieża Franciszka zatwierdzający cud do beatyfikacji m. Anny od Jezusa (Lobera), penitentki tegoż reformatora Karmelu, dla której dedykował on jedno z swoich dzieł – „Pieśń duchową”. Anna od Jezusa żyła w latach 1545-1621, przeszczepiła Karmel Terezański poza Pireneje i w 1612 r. wysłała też duchowe córki św. Teresy od Jezusa, karmelitanki bose do Polski, gdzie osiedliły się w Krakowie.

Cud dotyczy uzdrowienia siostry Janiny od Ducha Świętego, urodzonej w 1586 r., która wstąpiła do klasztoru Karmelitanek Bosych w Brukseli w 1608 r. i poznała tam m. Annę od Jezusa, już za życia ciesząc się opinią świętości. W kwietniu 1613 r. u s. Janiny pojawiły się pierwsze objawy częściowego paraliżu kończyn dolnych. Choroba postępowała do przodu i w ciągu sześciu lat sytuacja pogorszyła się do tego stopnia, że pod koniec 1619 roku s. Janina została całkowicie przykuta do łóżka. Dnia 4 marca 1621 r., cztery godziny po śmierci m. Anny od Jezusa, poprosiła ona siostry, aby podwiozły ją na wózku inwalidzkim do ciała zmarłej, które chciała ucałować. Uczyniła to wspomagana przez mniszki, prosząc Zmarłą o uzdrowienie. Nagle poczuła drżenie w swoich nogach, po czym ku zaskoczeniu wszystkich podniosła się z wózka i uklękła przed trumną m. Anny. Mniszki, widząc co się stało, zaintonowały spontanicznie hymn „Te Deum laudamus”, dziękując za nagłe uzdrowienie chorej. Od tego dnia s. Janina zaczęła prowadzić normalne życie zakonne i wykonywać powierzone obowiązki.

Kilka miesięcy po tym uzdrowieniu nuncjusz apostolski w Brukseli zarządził przeprowadzenie o nim procesu kanonicznego, co nastąpiło w dniach od 8 listopada do 17 grudnia 1621 r., gromadząc cenne dokumenty i zeznania naocznych świadków, w tym także lekarza, który leczył chorą.

Kolejny proces został przeprowadzony w 1635 r. w diecezji Bruksela-Malines, w którym przesłuchano 17 świadków, w tym samą uzdrowioną i drugiego lekarza, który – podobnie jak pierwszy – wypowiedział się za niewytłumaczalnością wyzdrowienia w oparciu o ówczesną wiedzę medyczną.

Gdy 28 listopada 2019 r. papież Franciszek autoryzował ogłoszenie dekretu o heroiczności cnót m. Anny od Jezusa, Postulacja Generalna Karmelitów Bosych przedstawiła Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych dokumentację wspomnianych wyżej procesów kanonicznych dotyczących uzdrowienia s. Janiny od Ducha Świętego. Wszyscy lekarze tworzący konsultę medyczną dykasterii, na zebraniu 23 stycznia 2020 r. wypowiedzieli się za niewytłumaczalnością nagłego i trwałego wyleczenia. Z kolei konsultorzy teolodzy, obradujący 30 maja 2023 r., stwierdzili związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wezwaniem wstawienia Kandydatki na ołtarze poprzez ucałowanie przez chorą jej ciała wkrótce po jej śmierci, a uzdrowieniem. Opinię tę potwierdzili na swym posiedzeniu 5 grudnia br. kardynałowie i biskupi, członkowie Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych, uznając niewytłumaczalne uzdrowienie s. Janiny od Ducha Świętego za cud wyproszony u Boga przez przyczynę czcigodnej sługi Bożej Anny od Jezusa w dniu jej śmierci, tj. 4 marca 1621 r. Oczekujemy więc na wyznaczenie daty i miejsca beatyfikacji tej penitentki św. Jana od Krzyża.

o. Szczepan T. Prażkiewicz OCD

Dlaczego UNESCO patronowało jubileuszowi św. Tereski? Uczy ufności!

Św. Teresa z Lisieux potrafiła zasiewać ufność, której dziś tak bardzo nam brakuje – wskazuje Nicole Ameline, francuska dyplomatka, która przekonała UNESCO do objęcia oficjalnego patronatu nad 150. rocznicą urodzin świętej karmelitanki. Wyjaśnia, że Francja wnioskuje za tym patronatem, ponieważ Teresa ma zdolność łączenia ludzi, a zarazem była silną postacią kobietą.

Nicole Ameline, która w przeszłości pełniła funkcję m.in. ministra ds. parytetów i równouprawnienia zawodowego, przyznaje, że francuska karmelitanka nie była feministką. Miała jednak niezwykłą siłę umysłu i woli. Walczyła o możliwość wstąpienia do klasztoru w bardzo młodym wieku i zdołała narzucić swoje wybory swemu otoczeniu, a swe idee światu. Otworzyła nową duchową i teologiczną drogę, która wywarła ogromny wpływ na chrześcijaństwo. Jan Paweł II nazwał ją świadkiem przyszłości. Jest punktem odniesienia, którego potrzebujemy, uczy nas ufności i pokoju – mówi Ameline.

Zapytana o powody, dla których Teresa jest tak bardzo czczona i kochana na całym świecie, francuska polityk wiąże to z jej słabościami, z tym, w jaki sposób się z nimi godzi, a jednocześnie je przezwycięża. W swych dziełach odpowiada na wiele pytań, jakie my także możemy sobie stawiać, ponieważ sama przez wiele przeszła – dodaje Nicole Ameline.

Przyznaje, że ze świętą karmelitanką łączą ją osobiste więzi, bo podobnie jak ona pochodzi z Normandii. Wiele rodzin w tym regionie poświęca Teresce swoje dzieci, oddaje je pod jej opiekę. Dla mieszkańców Normandii jest ona siostrą, przewodniczką i przyjaciółką.

Krzysztof Bronk – Watykan Za: Vatican News

Jubileuszowa radość w Sosnowcu

Czwartek – 7 grudnia 2023 roku. Zimowe grudniowe przedpołudnie. Kościół Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Sosnowcu wypełnia się Siostrami przybyłymi z domów zakonnych z różnych stron Polski.

Wśród nich jest Matka Generalna Błażeja wraz z Siostrami Asystentkami. Przybyły też Siostry Misjonarki, które posługiwały na misjach. Między innymi misjonarka z Kamerunu, spędzająca urlop w Polsce. W kościele są także Siostry ze Wspólnoty Sosnowieckiej oraz pracujące w działającym tu Sekretariacie misyjnym.

Dokładnie dzisiaj (7 grudnia 2023r.), przypada 50 rocznica rozpoczęcia posługi misyjnej w Burundi.

Zgromadzenie Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus dziękuje Bogu za pół wieku obecności na Czarnym Lądzie i liczne powołania afrykańskie.

Przed Mszą świętą przełożona generalna sióstr karmelitanek Dzieciątka Jezus M. Błażeja Stefańska recytowała fragment z Adhortacji papieża Franciszka o św. Teresie od Dzieciątka Jezus:

Tylko „ufność prowadzi nas do Miłości, a tym samym uwalnia nas od lęku. To ufność pomaga nam odebrać wzrok od samych siebie, to ufność pozwala nam powierzyć w ręce Boga to, co tylko On może uczynić”.

Następnie matka Błażeja przywitała wszystkich obecnych. Przypomniała, że 50 lat temu na misje wyruszyły pierwsze misjonarki. Wyraziła nadzieję, że Bóg raduje się z tego dzieła.

Dziękczynna Eucharystia za 50 lat posługi misyjnej Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Afryce rozpoczęła się o godz. 11.00. Przewodniczył jej wieloletni misjonarz i były prowincjał o. Jan Piotr Malicki OCD.

Wspólnie z nim koncelebrowali mszę: o. Sylwan Zieliński OCD i o. Eliaś Trybała OCD – misyjni pionierzy polskiej misji w Burundi oraz ks. Marek Zaręba obecny Dyrektor Papieskich Dział Misyjnych w Diecezji Sosnowieckiej, który także był misjonarzem.

Na uroczystość przybył także brat Ryszard Żak. Przez wiele lat zajmował się on w Burundi budową kościołów, kaplic, szkół i innych budynków misyjnych.

Piękna oprawa liturgiczna przygotowana przez siostry i zespół kameralny osób świeckich pomogła uczestnikom Eucharystii głęboko przeżyć ją w duchu dziękczynienia za wiele łask udzielonych w posłudze misyjnej przez te pół wieku.

W homilii o. Jan Malicki zwrócił się do Sióstr Karmelitanek: „Wdzięczni jesteśmy miłosiernemu Bogu za wasz pięćdziesięcioletni jubileusz w Burundi, Rwandzie i Kamerunie. Za łaskę Waszego powołania, jak mówiła św. Teresa- powołanie Rybaka dusz. Za ufność i odwagę, która była i jest, by iść za Oblubieńcem- mocą Jego miłości realizować to piękne i ogromne dzieło misyjne w Afryce. Dziękujemy Bogu

za prawie 60 sióstr Afrykanek. Pragniemy podziękować za Siostry, które poświęciły szmat swego życia misjom, a które już odeszły na łono Abrahama”.

W modlitwie powszechnej dziękując Bogu za 50 lat misji na ziemi afrykańskiej, powierzano Bogu Dobroczyńców misji aby zasiane ziarna miłości wydały stokrotny plon.

Modlono się za wszystkie ludy i narody by w Ewangelií znajdowały źródło pokoju i dobrze rozumianego postępu.

Nie zapomniano o tegorocznych misjonarkach jubilatkach. Zaś dla zmarłych misjonarzy i misjonek modlono się o wieczną radość w Królestwie Chrystusa.

Na zakończenie Eucharystii odśpiewany został uroczysty hymn „Ciebie Boga wysławiamy”.

Rok 2023 to rok jubileuszowy 50 – lecia misji w Afryce, zbiegł się on z jubileuszem 150 rocznicy urodzin św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

Z tej okazji po Eucharystii wszyscy obecni wysłuchali słowno-muzycznego misterium w wykonaniu sióstr karmelitanek i zespołu kameralnego. Koncert poświęcony był św. Teresie z Lisieux- patronce misji i Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus.

Przed uroczystym obiadem s. Juliusza – Wikaria Generalna przeczytała błogosławieństwo Papieża Franciszka przesłane z okazji obchodzonego jubileuszu misji , na ręce s. Jacqueline – Wikarii Misyjnej.

Wspólny posiłek był okazją do rozmów, wspomnień i miłego spędzenia czasu. Sala udekorowana była w stylu afrykańskim. Nie brakowało eksponatów afrykańskich przywiezionych z Misji: serwetek i obrusów z Burundi, kawy burundyjskiej i orzeszków z tego kraju.

Na sali multimedialnej zaprezentowano prezentację o działalności misyjnej Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, przygotowaną przez s. Ilonę Firszt.

Bezpośrednio po prezentacji Matka Generalna Błażeja przekazała s. Zygmuncie Kaszubie medal ” Bene merenti in Opere Evangelizationis” za zasługi w misyjnym dziele Kościoła przyznany przez Komisję Konferencji Episkopatu Polski ds. Misji . Siostra Zygmuntka została nim odznaczona 26 października 2023 r. Ponieważ w tym czasie była w Burundi, więc nie mogła go odebrać osobiście. Zastąpiła ją s. Ilona Firszt (w uroczystości brały też udział s. Tymoteusza i s. Beatrycja).

Wszystkie siostry otrzymały od Matki Generalnej miłe upominki: kalendarze misyjne, zaopatrzone w sentencje koszyczki zrobione w Burundi i obrazki wykonane z kory bambusowej przez siostry Burundyjki.

Największym jednak darem, który otrzymały Siostry Misjonarki były zamówione za nie Msze święte wieczyste na Jasnej Górze w Częstochowie oraz błogosławieństwo Ojca Świętego Franciszka.

Następnie na Sali Matki Bożej Szkaplerznej przy kawie burundyjskiej dalej toczyły się rozmowy. Brat Ryszard Żak wspominał o trudnych wydarzeniach w Burundi podczas wojny domowej

W Burundi w Musongati o tej samej porze świętowano 50 lecie misji w tym kraju. Byliśmy więc duchowo zjednoczeni z tym miejscem gdzie wszystko się zaczęło. (Główne uroczystości obchodzono w Gitega- Songa 30 września tego roku).

Spotkanie Ofiarodawców misyjnych odbyło się z tej okazji w Sosnowcu w klasztorze sióstr 22 października w Niedzielę Misyjną. Eucharystię sprawował wówczas o. Jan Krawczyk OCD Prowincjalny Sekretarz ds. Misji. Uczestnicy spotkania obejrzel również film o działalności naszych Sióstr Misjonek w Burundi.

Za: misje.karmelitanki.pl

Z klasztoru braci w Zwoli

Pragniemy się podzielić radością z otrzymania dekretu erygującego klasztor pw. Św. Teresy od Jezusa, podpisanego przez N. O. Generała Miguela Márquez Calle 13 grudnia 2023 roku – w wigilię Uroczystości św. Jana od Krzyża.

Wspólnota klasztoru w Zwoli została powołana do istnienia decyzją Rady Prowincjalnej z dnia 9 grudnia 2015. Pierwsi bracia (Juliusz Wiewióra, Serafin Tyszko i Roman Hernoga) początkowo zamieszkali w domu Pani Elżbiety Nowińskiej. W dniu 25 maja 2016 roku, w wigilię Uroczystości Bożego Ciała, Wspólnota wprowadziła się do wolnostojącego domu gościnnego czasowo zaadaptowanego na klasztor. 11 lipca 2016 roku J. E. ks. Arcybiskup Stanisław Gądecki poświęcił kaplicę w tym budynku i wprowadził Najświętszy Sakrament do tabernakulum. Na początku 2021 roku zakończono budowę części zakonnej głównego klasztoru, a 16 lipca tego roku o. Prowincjał Jan Malicki pobłogosławił chór zakonny i klasztor. W tym czasie do klasztoru przybył dk. Bogusław Wielgoszewski i cała Wspólnota, już w czteroosobowym składzie, zamieszkała w nowym klasztorze i rozpoczęła prowadzenie rekolekcji karmelitańskich dla grup nieprzekraczających 20 osób.

W minionym, 2023 roku, klasztor podpisał umowę z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o dofinansowanie zakończenia budowy parteru i pierwszego piętra całego budynku. Prace zostały rozpoczęte pod koniec maja 2023 roku. W pierwszej kolejności była układana podtynkowa instalacja elektryczna. Równocześnie wznoszono szyb windy. Rozpoczęto także prace na elewacji i dachu, kładzenie tynków wewnętrznych, montaż instalacji wodno-kanalizacyjnej i wentylacji. We wrześniu wykonano docieplenie elewacji pierwszej części klasztoru poprzez pomalowanie farbami termoizolacyjnymi. Niestety, montaż okien, który był przewidziany na koniec lipca, przesunął się na początek października, co spowodowało opóźnienie w pracach elewacyjnych. Kolejną przerwę prac budowlanych wymusiła zima, która w tym roku zawitała do nas wyjątkowo wcześniej (w ostatni tydzień listopada). W tym czasie został docieplony wełną mineralną strop nad wykonaną już częścią budynku oraz ściana oddzielająca kaplicę od klasztoru.

Po ustąpieniu ujemnych temperatur, jeszcze przed Świętami Bożego Narodzenia, udało się zamknąć bryłę budynku: zamontować ostatnie okna, dokończyć ocieplenie elewacji, położyć na niej siatkę, klej i

grunt. Do zakończenia prac elewacyjnych pozostało jeszcze położenie kolorowego tynku, co zostanie wykonane w bardziej sprzyjających warunkach – wiosną i latem 2024 roku.

W tym czasie rozpoczęto również układanie styropianu i folii pod ogrzewanie podłogowe. Dopiero po zakończeniu ułożenia instalacji ogrzewania podłogowego i wylania posadzki będzie można rozpocząć prace wykończeniowe wewnątrz budynku. Oddanie do użytku tej części klasztoru planowane jest na koniec obecnego 2024 roku.

o. Roman Hernoga OCD

Pocztówka z Florydy... 7

Witajcie, tym razem przesyłam Wam coś w stylu kroniki z minionych miesięcy.

Ostatni czas był bogaty w wydarzenia. W połowie października o. Robert wyjechał do Munster do klasztoru naszych braci z prowincji Krakowskiej, aby głosić triduum przygotowujące do uroczystości Św. Teresy od Jezusa. Był to dla niego też czas poznawania wspólnoty braci i zwiedzania miasta. Klasztor w Munster jest dla nas o tyle ciekawy ponieważ był to klasztor z którego śp. o. Józef Zawada przyjechał na Florydę. Będąc tam można zauważyć, że pewne elementy zostały przeniesione przez o. Józefa do naszego klasztoru w Koronie.

W październiku poświęciliśmy nową kapliczkę. Jest to kapliczka Matki Bożej Szkaplerznej, która znajduje się przy wyjeździe z naszego ogrodu. Pełni ona również funkcję miejsca gdzie pielgrzymi mogą składać ofiary. Towarzyszyła nam wielka radość przy jej poświęceniu ponieważ sami ją zbudowaliśmy. Przy wspólnej pracy ujawniły się różne talenty, które każdy z naszych wolontariuszy posiada. Dla mnie było to ciekawe przeżycie ponieważ trzeba było uczyć się nieco innej techniki budowy, wykorzystania materiałów a zwłaszcza systemu metrycznego. Bez wątpienia najtrudniej przychodzi przestawić się z centymetrów, milimetrów na stopy i cale. Bogu dzięki udało się. Każdy z nas doświadczał pomocy św. Józefa.

Pod koniec października o. Robert pojechał do Polski aby dokończyć formalności związane z uzyskaniem pozwolenia na posługę. Dzięki zmianie prawa związanego z wydawaniem wiz mógł on wrócić szybciej niż przewidywaliśmy, tak że święta Bożego Narodzenia mogliśmy spędzić razem, już jako wspólnota. Co prawda na wigilijnym stole nie było karpia, ale brat Patryk przygotował krewetki. Polonia obdarowała nas Polskimi potrawami wigilijnym zatem, mogliśmy choć trochę poczuć klimat świątecznej wieczery.

Ostatnie 3 miesiące były dla nas czasem wytężonej pracy przy naszym małym skromnym domu rekolekcyjnym.

Za jednym z naszych garaży znajdował się nieużywany domek ok 40 metrów kwadratowych. Był on przez wiele lat nieużywany i postanowiliśmy go zaadaptować na miejsce rekolekcyjne dla 1 lub 2 osób.

Jedynie Bóg wie ile kosztowało nas to pracy. Dzięki Opatrzności pojawiło się sporo osób które wsparły nas w tym niełatwym przedsięwzięciu, finansowo i nie tylko. Musieliśmy uzyskać pozwolenie na zrobienie systemu aseptycznego (coś na kształt naszej ekologicznej oczyszczalni ścieków). Musieliśmy zmienić system klimatyzacji, wybudować prysznic, zmienić podłogę i mnóstwo innych niezbędnych prac. Finał

jest taki, że w naszej Betanii znajdują się dwa pokoje, kuchnia, łazienka i kaplica. Pozostało nam jeszcze parę niezbędnych drobnych prac do wykonania. Śpieszymy się ponieważ już 14 stycznia przyjeżdża na rekolekcje siostra dominikanka.

Pomysł na domek rekolekcyjny jest owocem wielu zapytań, które otrzymywaliśmy o miejsce na odbycie dni skupienia. W następnej pocztówce z Florydy prześlę parę zdjęć z tego pięknego miejsca.

W połowie grudnia tym razem ja pojechałem do naszych braci w Munster aby głosić rekolekcje adwentowe dla Polonii. Cieszymy się z tych nowych naszych braterskich relacji.

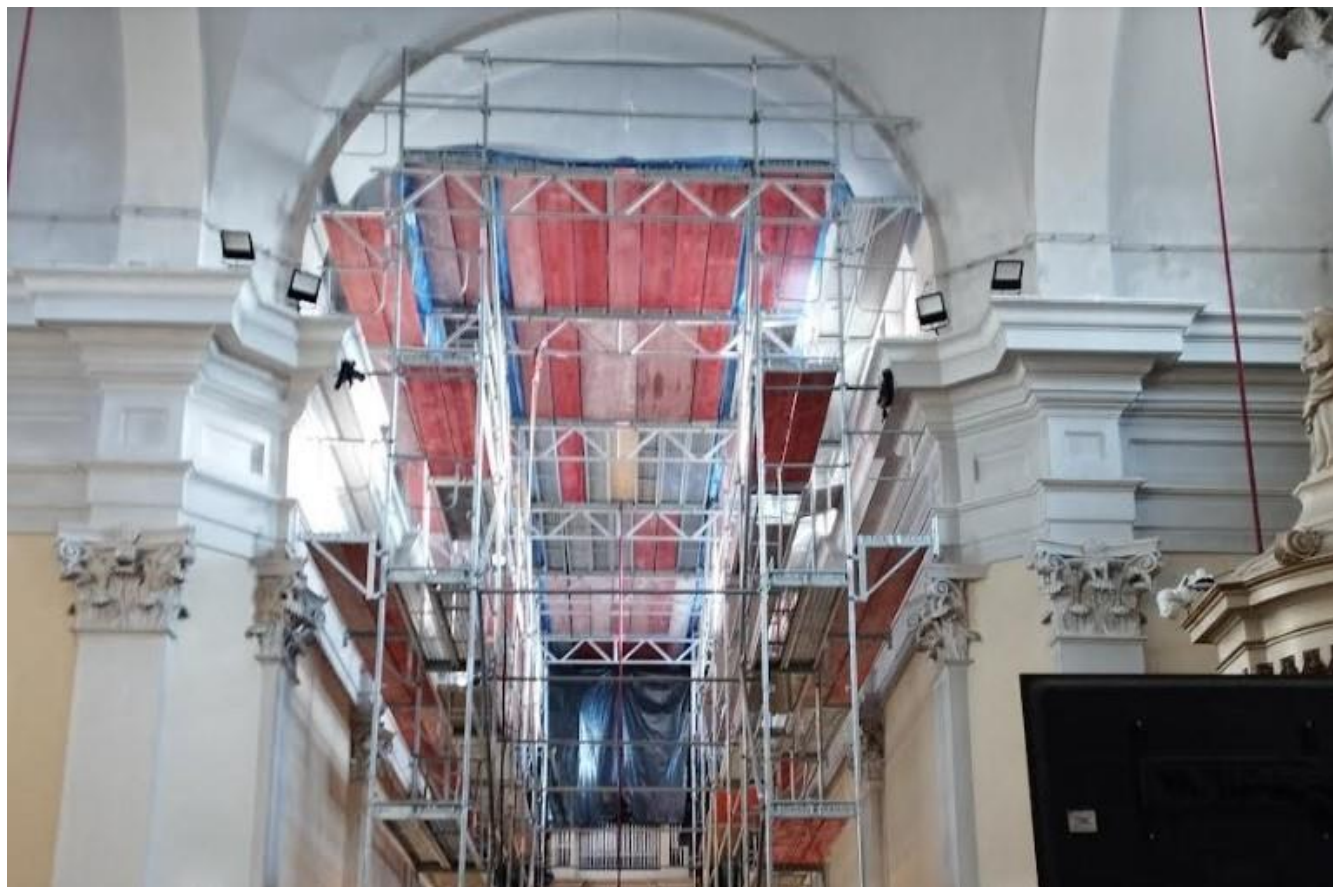
Tymczasem jako wspólnota życzymy naszym braciom i siostram w tym nadchodzącym Nowym Roku aby Bóg obdarzał Was wszelkimi łaskami.

Z modlitwą Wasi bracia z Korony

o. Krzysztof M. Jank OCD

Pierwszy etap remontu kościoła Świętej Trójcy na Solcu w Warszawie

W październiku i listopadzie 2023 roku nasz kościół Świętej Trójcy na Solcu w Warszawie był świadkiem ważnego wydarzenia w swojej długiej historii. Rozpoczął się pierwszy etap remontu wnętrza tej świątyni w ramach „Projektu budowlanego wnętrza kościoła p.w. Świętej Trójcy, kaplic i wieżby dachowej przy ul. Solec 61 w Warszawie” z dnia 09.06.2021 roku, autorstwa Pracowni Inwestycyjnej Ryszard Wyszyński oraz projektu konserwatorskiego autorstwa Rajmunda Gazdy.

Etap ten obejmował remont sklepienia ściany elewacji (chór organowy) do transeptu i do gzymsów. Usunięto stare warstwy farb aż do tynku. Wykonane zostały roboty konsolidujące pęknięcia uwzględniające wypełnienie szczelin masą iniekcyjną mineralną z użyciem kotew metalowych nierdzewnych z osadzeniem mineralnym i chemicznym. Cały ten obszar pokryty został farbami według zaleceń konserwatorskich.

W czasie remontu msze święte i nabożeństwa odbywały się w bocznej kaplicy Miłosierdzia Bożego (od poniedziałku do piątku), a po cotygodniowym usunięciu pyłów i zdartych farb odprawiano w sobotę wieczorem i w niedzielę w kościele, ze względu na większą ilość wiernych.

Wspomniane prace remontowe zakończono na początku grudnia 2023 roku. Podziwiając blask bieli sklepienia nawy głównej teraz czekamy wraz z wiernymi wdzięcznymi za wdrażanie remontów na kolejne etapy remontu świątyni.

Należy wspomnieć, że jest to pierwszy remont wnętrza kościoła od początku lat pięćdziesiątych dwudziestego wieku. Na przeprowadzenie tego etapu remontu świątyni pozyskaliśmy wsparcie finansowe Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Mazowieckiego Urzędu Marszałkowskiego.

o. Grzegorz A. Malec OCD

PROWINCJA - SIOSTRY

Wiadomości z Gniezna

„Tutaj się wszystko zaczęło...” to słowa, które wypowiedział Ksiądz Prymas Wojciech Polak na zakończenie Mszy św. wieńczącej spotkanie przedstawicielek naszej Federacji z O. Generałem Miguelem Márquez Calle. Ks. Prymas przytoczył te słowa w odniesieniu do Gniezna jako kolebki chrześcijaństwa w Polsce dołączając do nich obraz wyryty w jednej ze scen Drzwi Gnieźnieńskich, gdzie z ciała Św. Wojciecha, wykupionego od Prusaków wyrasta piękny kwiat. Przelana krew i utracone życie stały się drogą

do życia wiary dla naszego narodu, a purpurowy kwiat symbolizuje życie odradzające się pośród doświadczeń i trudów.

Te słowa miały dla nas także dodatkowy wydźwięk w odniesieniu do obecnego spotkania z naszym O. Generałem domykającego długą drogę powstawania naszej federacji. Z pewnością nie była to łatwa droga, ale pełna łaski i światła pośród nocy. Tutaj – w Gnieźnie - wszystko się zaczęło w naszych poszukiwaniach związanych z formacją. Rzeczywiście pierwsze zjazdy przeorysz miały miejsce w gnieźnieńskim klasztorze. Rozpoczęły się w 1997 roku z ks. Biskupem Zbigniewem Kiernikowskim i odbywały się co 3 lata. Najpierw duży akcent był postawiony na formacji ludzkiej. Towarzyszyli nam wtedy Ojcowie Jezuiti. Później został powołany Zespół do Spraw Formacji, który tworzyły Siostry z różnych klasztorów i którego zadaniem były wszelkie inicjatywy formacyjne. W niektórych zjazdach uczestniczyli poprzedni generałowie – O. Camillo Maccise, czy O. Saverio Cannistrà.

Kiedy, przynaglane przez Kościół, podjęliśmy jako warszawska Prowincja drogę tworzenia federacji. Gniezno także było miejscem gdzie rozpoczęliśmy pisanie statutów. Z tym większą radością podjęliśmy z Maryją – Służebnicą Pańską łaskę kolejnego ugoszczenia przedstawicielek naszych klasztorów i zaproszonych Gości. Dla nas był to swoisty „uśmiech Jezusa”, że tu się wszystko zaczęło i jednocześnie ma swoje dopełnienie w tym określonym czasie przy boku O. Generała i towarzyszących mu osób. Nadal pragniemy poszukiwać dróg prawdy, tracić swoje życie jak św. Wojciech, odczytywać znaki czasu by w duchu św. Matki Teresy być dziećmi Kościoła.

Jezus podarował nam również uroczne spotkanie z naszymi Braćmi ze Zwoli na „Niewiniątka”. Razem z O. Romanem Hernogą, o. Serafinem Tyszką, o. Grzegorzem Górą i o. Bogusławem Wielgoszewskim udało nam się stworzyć bratersko – siostrzaną wspólnotę. Dzielił się duchowymi bogactwami pobytu Ojca Generała w naszych wspólnotach i osobistymi owocami tego czasu. Młode siostry zaprezentowały scenki przedstawiające przesłania św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Wspólną rekreację przeplatało kolędowanie przy akompaniamencie akordeonu O. Grzegorza i organów Naszej Matki. Głównym Gościem było oczywiście Dzieciątko Jezus, które z klauzury powędrowało w przyjazne ramiona Ojca Serafina. Spotkaniu towarzyszył ciepły rodzinny nastrój, że-ina aż się chciało powiedzieć: „O, jak dobrze i miło, gdy siostry i bracia świętują razem.”

Siostry Karmelitanki z Gniezna

Z Nowych Osin...

Witamy serdecznie z Nowych Osin i pozdrawiamy świątecznie.

Grudzień w naszej wspólnocie był pełen wydarzeń czasem mniej, a czasem bardziej radosnych, ale wszystkie one prowadziły nas do kulminacyjnego dnia Narodzenia Jezusa. Rozpoczęłyśmy kwartalnym dniem pokuty, połączonym z całodobową adoracją Najświętszego Sakramentu. Miało to miejsce w sobotę, 2 grudnia, a więc u progu Adwentu, i dało możliwość wyciszenia się, by rzeczywiście wejść w czas oczekiwania na przyjście Zbawiciela. Natomiast już od 4 grudnia przeżywałyśmy nasze wspólnotowe rekolekcje. Poprowadził je dla nas Nasz Ojciec Prowincjał Łukasz Kansy, a za przewodnika Ojciec zaproponował nam św. Jana od Krzyża. Były to więc rekolekcje zanurzone w naszej karmelitańskiej duchowości, dotyczące wielu tematów, poruszanych przez samego św. Jana w jego dziełach, a więc konsekwentnie także przez O. Łukasza w konferencjach. W środku rekolekcji Nasz Ojciec pojechał do Poznania na pogrzeb śp. O. Placyda. W ten sposób zyskałyśmy dodatkowy moment ciszy, pustyni i zatrzymania się, i potraktowałyśmy to jako prezent rekolekcyjny od Jezusa. Niestety w trakcie rekolekcji kolejne siostry zaczęły chorować na gripę. Nasze niedomaganie przeciągnęło się potem aż do Niedzieli Gaudete, a nawet trochę dłużej. Z tego powodu pozostał nam w tym roku niedosyt adwentowych pieśni: nie miał ich kto śpiewać, więc Msze święte były w większości recytowane.

Za łaską Bożą tuż przed świętami nasze chorowanie zakończyło się na tyle, że liturgia świąteczna mogła odbyć się w pełnej krasie. Jezus przyszedł. Cieszymy się Nim i świętujemy Jego Narodziny już od tygodnia. Wydatnie pomaga nam w tym świąteczna atmosfera, poza samą liturgią uzyskana także przez piękny wystrój kościoła, chóru, refektarza i innych miejsc, oraz oczywiście przez śpiew kolęd.

28 grudnia nasze świętowanie mogłyśmy też dzielić z Ojcami z Warszawy, z Raclawickiej. Odwiedzili nas O. Michał, O. Kamil, O. Juliusz i br. Piotr. Dobra rozmowa, dużo śmiechu i trochę kolędowania – tak można podsumować nasze spotkanie. Z kolei tego samego dnia wieczorem odwiedziłyśmy nasz nowicjat, gdzie siostry przygotowały dla nas ukryte na choince sentencje (związane z tajemnicą Wcielenia) i gdzie również dużo kolędowałyśmy.

Ostatnie dni roku spędzamy z O. Krzysztofem Pawłowskim i św. Teresą od Dzieciątka Jezus Najświętszego Oblicza. Na zakończenie roku jubileuszowego naszej świętej Siostry poprosiłyśmy Ojca o cykl wykładów „tereskowych”. Z tym więc tematem kończymy grudzień, a jednocześnie wchodzimy w Nowy Rok. Życzymy wszystkim wiernym czytelnikom Karmel-Info wielu łask od Dzieciątka za pośrednictwem małej Teresy.

Radosne spotkania czasu Bożego Narodzenia w Karmelu wrocławskim

W tym roku Dzieciątko Jezus wyjątkowo obdarowało nas Gośćmi.

Dnia 26 XII niespodziewanie dołączył do rannej Mszy św. biskup Jacek Kiciński. W rozmównicy dzielił się z nami radościami i smutkami swego pasterskiego serca, prosząc o modlitwę. Około południa zawitali do nas rodzice 4,5 letniej Wiktorii, dziękując za dar Jej życia. 5 lat wcześniej spotkali się z nami i prosili o modlitwę o potomstwo, no i Wiktorii jest radosnym owocem wspólnej modlitwy. Choć dziewczynka nie mówi po polsku - rodzina pochodzi z Paryża - z pasją dziecka przygrywała nam do wyśpiewywanych kolęd.

Tego samego dnia czekało nas jeszcze jedno historyczne spotkanie. Nasi bracia karmelici z Ołbińskiej - prawie w komplecie - przybyli na wspólne z nami kolędowanie. Bardzo im dziękujemy za ich świadectwo bycia wspólnotą, a także za podejmowanie dialogu z nami na niełatwe tematy (np. o nowej deklaracji *Fiducia supplicans*).

28 XII w Święto Młodzianków dotarli do nas bracia klerycy z Poznania wraz z ojcem Michałem. Cieszymy się, że mogliśmy poznać „bardziej z bliska” naszą zakonną młodzież karmelitańską.

Wieczorem tego samego dnia zapukali do drzwi klasztoru kolędnicy misyjni. Muzyką, pieśniami i modlitwą prosili tym razem o wsparcie dla dzieci z Kolumbii.

Nowy Rok 2024 zaczęliśmy z błogosławieństwem N. O. Prowincjała. Przy wspólnym obiedzie o. Łukasz podzielił się wydarzeniami z życia prowincji oraz niektórymi wyzwaniem powizytacyjnymi, a my naszymi troskami i ostatnią pracą wspólnoty przy rewizji Konstytucji. Dziękujemy za spotkanie i poświęcony nam czas!

Błogosławionego Nowego Roku 2024!

siostry z Wrocławia

Śluby Anny Sadurskiej

W dniu 8 grudnia 2023r. w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny Anna Sadurska, którą żegnaliśmy na ostatnim spotkaniu naszej wspólnoty, składała prywatne śluby pustelnicze. Święto Ani zgromadziło nas, członków toruńskiej wspólnoty OCDS, jak i przedstawicieli wspólnoty bydgoskiej OCDS w kościele pw. Św. Prokopa, męczennika w Kłóbce. Kłóbka, ta niewielka wioska na terenie diecezji włocławskiej, odtąd będzie miejscem życia pustelniczego Ani.

Eucharystii przewodniczył Ojciec Roman Hernoga OCD, nasz Asystent, przy współudziale Ojca Zbigniewa Jałbrzykowskiego SJ z Torunia oraz ks. Leszka Buczkowskiego, Proboszcza tutejszej parafii. Po homilii, w której Ojciec Roman m.in. przybliżył nam historię i istotę życia pustelniczego w Kościele, Ania na jego ręce złożyła prywatne śluby pustelnicze, ofiarowując siebie, swoje życie na chwałę Boga i zbawienia ludzkości. W Uroczystości wzięła udział również najbliższa rodzina Ani. Po Eucharystii nasza pustelnica zaprosiła nas na obiad i kawę. Wzruszające Święto Ani zakończyliśmy

wspólnymi planami spotkania się za rok na odnowieniu złożonych ślubów.

Kochana Aniu, dziękujemy Dobremu Bogu za dar Twojego życia, powołania. Dziękujemy Tobie za wielkoduszność w przyjęciu łaski Pana, za przykład całkowitego oddania się umiłowanemu nade wszystko Bogu, który zechciał w nas zamieszkać. Prosimy Niepokalaną Panią, by nieustannie czuwała nad Tobą, wyprasząc u Syna Swojego potrzebne Ci łaski. Szczęść Boże!

Justyna Ziemer, OCDS Toruń

Warszawa-Raławicka: przyjęcia i przyrzeczenia

„Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym” Łk 21, 36

Dzień 2 grudnia 2023 r. był dniem szczególnym dla Wspólnoty Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych Warszawa – Raławicka.

Pierwsze przyrzeczenia złożyły:

Iwona od Jezusa Miłosiernego – Iwona Kornatowska,
Anna Maria od św. Rafaela Arnaiz Baron – Anna Maria Kowalczyk,
Małgorzata od Najświętszego Serca Jezusa – Małgorzata Kryszczyńska,
Anna od św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza – Anna Sobecka.

Do Wspólnoty przyjęto:

Elżbietę od Matki Bożej Bolesnej – Elżbietę Chodźko-Zajko,
Annę od Niepokalanego Serca Maryi – Annę Chrobot,
Agnieszkę od Najświętszego Sakramentu i Maryi – Agnieszkę Jabłonkę,
Dorotę od Jezusa Hostii – Dorotę Nowackiewicz,
Adama od Jezusa niosącego krzyż – Adama Sykacza.

Obrzędowi przewodniczył Prowincjał, o. Łukasz Kansy OCD oraz Asystent wspólnoty, o. Jacek Olszewski OCD.

Dziękujemy za dar powołania, cieszymy się, gratulujemy i będziemy wspierać modlitwą oraz obecnością.

Agnieszka Wesołowska, OCDS

Nowy członek wspólnoty OCDS Warszawa-Raławicka

W niedzielę 17 grudnia spotkaniem wspólnotowym rozpoczęliśmy ostatni tydzień Adwentu. W naszej salce, jak zawsze, odmówiliśmy wspólnie Jutrznia i modlitwy do świętych Patronów, po czym wysłuchaliśmy inspirującej konferencji na temat „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Po krótkim dzieleniu przenieśliśmy się do kaplicy, by tam odprawić modlitwę wewnętrzną i uczestniczyć w Eucharystii.

Po Mszy Świętej do Wspólnoty przyjęty został Sławomir od Maryi Niepokalanej i Męki Pańskiej – Sławomir Kowalewski. Na późniejszej agapie świętowaliśmy wspólnie, jedząc różne smakołyki, między innymi pyszne kanapki, przygoto-

wane przez nowego członka wspólnoty specjalnie na tę okazję. Po spotkaniu w radosnej atmosferze rozeszliśmy się do domów, by oczekiwać na narodzenie Pana Jezusa.

Urszula Piechota, OCDS

Bracia, patrzcie jeno!

W dniu obchodów Uroczystości Objawienia Pańskiego mieliśmy szczęście spotkać się na wspólnotowym opłatku. Spotkanie rozpoczęliśmy wspólnie odprawioną Jutrnią. Ze względu na niedzielny porządek Mszy Świętych, pierwszosobotni różaniec wraz z rozmyślaniem odmówiliśmy tym razem wyjątkowo w salce zamiast w kaplicy.

Po modlitwie udaliśmy się do kaplicy na Mszę Świętą, celebrowaną przez naszego Asystenta, o. Jacka Olszewskiego OCD, który w pięknej homilii uświadomił nam, że choć co roku ma miejsce to samo Objawienie i choć może się wydawać, że Bóg objawił się tylko raz, to prawda jest zupełnie inna. Bóg objawia się każdemu z nas na tyle, na ile go szukamy, na ile pragniemy Go poznać i na ile jesteśmy w stanie się na Niego otworzyć. I jeśli nie ma w nas pragnienia poznania Boga, to żyjemy tylko na powierzchni, bez sięgania do głębi. Na koniec przypomniał nam, że Objawienie Pańskie prowadzi do Zmartwychwstania.

Nasyćni duchowo wróciliśmy do salki, by nakarmić również nasze ciała. Przyłączyli się do nas niektórzy ojcowie: Ojciec Prowincjał Łukasz Kansy OCD, Ojciec Delegat Kamil Strójwąg OCD, Ojciec Michał Żelechowski OCD oraz oczywiście nasz Ojciec Asystent Jacek Olszewski OCD. Ucztę rozpoczęliśmy od podzielenia się pobłogosławionymi przez Ojca Prowincjała opłatkami. Pięknym życzeniom nie było końca.

Dalsza część spotkania upłynęła nam wśród serdecznych rozmów przy pysznych kanapkach i ciastach, przygotowanych przez naszych członków. Nie zabrakło też wspólnego śpiewu kolęd, częściowo *a capella*, częściowo z towarzyszeniem fletu poprzecznego. Na specjalne życzenie Ojców zaśpiewaliśmy „Bracia, patrzcie jeno”, dzieląc się na głosy męskie i żeńskie. Po pewnym czasie dołączył do nas jeszcze nasz były Asystent, Ojciec Jakub Kamiński OCD.

Podczas spotkania wylosowaliśmy osobę, za którą będziemy się modlić przez cały rok – ku naszej radości w losowaniu wzięli udział również Ojcowie. Oprócz tego każdy z nas otrzymał zakładkę z myślą św. Tereski od Dzieciątka Jezus, obrazek z jej podobizną oraz pięknego aniołka, zrobionego na szydełku przez jedną z naszych sióstr.

Na zakończenie odmówiliśmy dziesiątkę różańca w intencjach podanych przez obecne osoby, odśpiewaliśmy *Salve Regina* i pożegnaliśmy się wiedząc, że już za dwa tygodnie spotkamy się ponownie.

Urszula Piechota, OCDS

**JUBILEUSZE W WARSZAWSKIEJ PROWINCJI
KARMELITÓW BOSYCH
W 2024 ROKU**

BRACIA

60-LECIE PROFESJI ZAKONNEJ

15.08.1964	O. Mariusz od Wniebowziętej <i>(Józef Jaszczyżyn)</i>	Poznań
------------	---	--------

25-LECIE PROFESJI ZAKONNEJ

31.01.1999	O. Aleksander Maria od Najśw. Serca Jezusa <i>(Aleksander Szczukiecki)</i>	Poznań
------------	--	--------

50-LECIE KAPŁAŃSTWA

21.06.1974	O. Wiktor od bł. Czesława <i>(Ryszard Włodarczyk)</i>	Łódź
------------	---	------

25-LECIE KAPŁAŃSTWA

30.01.1999	O. Kamil od Matki Bożej <i>(Wojciech Strójuqs)</i>	Warszawa - Raławicka
------------	--	----------------------

21.03.1999	O. Valdas od św. Józefa <i>(Valdas Paura)</i>	Kowno
------------	---	-------

09.05.1999	O. Grzegorz od Maryi <i>(Grzegorz Malec)</i>	Poznań
------------	--	--------

11.09.1999	O. Piotr od M. B. Królowej Tatr <i>(Piotr Frosztęga)</i>	Mińsk
------------	--	-------

70-LECIE PROFESJI ZAKONNEJ

18.04.1954 **S. Maria Stanisława od Najświętszego Sakramentu** Łasin
(Maria Spychalska)

65-LECIE PROFESJI ZAKONNEJ

05.06.1959 **S. Bernadeta od Niepokalanego Poczęcia** Kalisz
(Łucja Świątkowska)

30.09.1959 **S. Kazimiera Teresa od Niep. Serca Maryi i św. Józefa** Tryszczyn
(Aleksandra Suchecka)

25-LECIE PROFESJI ZAKONNEJ

19.03.1999 **S. Maria Weronika od Najśw. Serc Jezusa i Maryi** Poznań
(Sylvia Flor)

03.05.1999 **S. Miriam od Jezusa** Spręcowo
(Teresa Brzozowska)

18.07.1999 **S. Maria Weronika od Najświętszego Oblicza** Łódź
(Dorota Zasada)

06.08.1999 **S. Maria Katarzyna od Serca Jezusa Odkupiciela** Hafnarfjörður
(Katarzyna Radosz)

15.08.1999 **S. Maria Anna od Niepokalanego Serca Maryi** Hafnarfjörður
(Beata Zalejska)

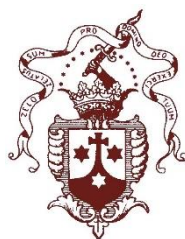
27.11.1999 **S. Maria Agnieszka od Jezusa Hostii** Spręcowo
(Agnieszka Wasilewska)

08.12.1999 **S. Maria Anna od Krzyża** Tryszczyn
(Anna Brzozowska)

Redakcja przypomina:

- nadsyłanie materiałów z informacjami i wiadomościami do kolejnego numeru „Karmel-Info” odbywa się **do 01 lutego** 2024 roku.
- Materiały do „Karmel-Info” oraz wszelkie uwagi i sugestie należy przysyłać na adres mailowy: karmelinfowa@gmail.com
- Redakcja zastrzega sobie prawo ingerencji w nadesłane teksty, jeśli zajdzie taka konieczność.

Redakcja:

o. Grzegorz Andrzej Malec, OCD

ul. Solec 61
00-424 Warszawa
kom.: 601 422 212; 505 757 166
mail: karmelinfowa@gmail.com;
gregimalec@gmail.com

do użytku wewnętrznego Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych